

Türk Tarım - Gıda Bilim ve Teknoloji Dergisi

Çevrimiçi baskı, ISSN: 2148-127X www.agrifoodscience.com Türk Bilim ve Teknolojisi

Bitkilerde Rizosferden Demir Alım Mekanizmaları

ÖZET

Emre Aksoy*, Bayram Ali Yerlikaya, Sefa Ayten, Buasimuhan Abudureyimu

Ömer Halisdemir Üniversitesi, Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi, Tarımsal Genetik Mühendisliği Bölümü, 51240 Niğde, Türkiye.

MAKALE BİLGİSİ

Demir, toprakta en çok bulunan elementlerden bir tanesi olmasına karşın çözünürlüğü alkali topraklarda düşüktür. Dolayısıyla bu tür topraklarda yetişen bitkiler sürekli demir eksikliği stresine maruz kalırlar. Dünyadaki tarım arazilerin üçte biri bu tür topraklardan oluştuğundan dolayı tedavi edilemeyen demir eksikliği tarımsal üretimi kısıtlar. Bitkilerde gözlenen demir eksikliğinin tedavisinde farklı demir gübreleri kullanılmaktadır. Ancak, bu gübrelerin kullanımı üretim maliyetlerini artırmaktadır. Maliyetlerin azaltılabilmesi için bitkilerin toprakta bulunan demiri en etkin biçimde kullanabilmeleri gerekir. Bunun için de ilk olarak bitkilerin topraktaki demiri nasıl kök içerisine aldıklarının incelenmesi gerekmektedir. Son otuz yılda yapılan çalışmalarda farklı bitki gruplarının 3 farklı demir alım mekanizması kullandıkları keşfedilmiştir. Bu derlemenin amacı, demirin kök içerisine alımından sorumlu taşıyıcılar ile bu taşıyıcılar hakkındaki güncel gelişmelerden bahsetmektir.

*Sorumlu Yazar:

Derleme Makale

Geliş 13 Mayıs 2017

Kabul 11 Ekim 2017

Anahtar Kelimeler:

Demir

Besin

Eksiklik

Taşıyıcı

Mekanizma

E-mail: emreaksoy@ohu.edu.tr

Turkish Journal Of Agriculture - Food Science And Technology, 6(12): 1673-1683, 2018

Iron Uptake Mechanisms from the Rhizosphere in Plants

ARTICLE INFO	A B S T R A C T
Review Article	Solubility of iron is limited in calcareous soil although it is one of the most common elements in earth's crust. Therefore, plants growing in this kind of soil are constantly exposed to the stress of iron deficiency. When untreated, iron deficiency restricts agricultural production because one third of the agricultural land in the world is made up of this type of soil. Different iron fertilizers are used in the treatment of iron deficiency observed in plants. However, the use of these fertilizers increases production costs. In order to reduce the cost, plants must be able to use the most effective way to extract iron from the soil. For this reason, it is necessary to first examine how the plants take iron into roots from the soil. It has been discovered that during the last three decades, different plant groups used three different iron uptake mechanisms. The purpose of this review is to talk about the transporters responsible for the uptake of iron into the root, and the current developments about these transporters
Received 13 May 2017 Accepted 11 October 2017	
<i>Keywords:</i> Iron Nutrient Deficiency Transporter Mechanism	

*Corresponding Author:

E-mail: emreaksoy@ohu.edu.tr

DOI: https://doi.org/10.24925/turjaf.v6i12.1673-1683.1326

Giriş

Demir (Fe) neredeyse bütün canlı organizmalar için temel mikro-besin elementlerinden bir tanesi olup, eksikliği ciddi problemlere sebep olur. Bitkilerde demir, fotosentez, solunum, DNA ve hormon biyosentezi, azot fiksasyonu, sülfat asimilasyonu ve klorofil biyosentezi icin gereklidir (Hell ve Stephan, 2003). Demir, toprakta en çok bulunan elementlerden bir tanesi olmasına karşın özellikle aerobik ortamlarda çözünemeyen ferrik (Fe³⁺) formda demir oksit ve demir hidroksitler şeklinde bulunur (Palmer ve Guerinot, 2009). Çözünür form olan ferröz demirin (Fe²⁺) havalandırılmış topraktaki çözünürlüğü gerekli bitkilerin yaşaması için olan demir konsantrasyonundan oldukça düşüktür (Marschner ve Marschner, 2011). Çözünemeyen demir formu Fe3+'in çözünür demir formu Fe2+'e indirgenebilmesi için toprağın asiditesinin yüksek olması gerekir. Özellikle iyi kireçli havalandırılmıs (veya alkali) toprakların asiditesinin düşük olmasından dolayı, bu tür topraklarda yetişen bitkiler demir eksikliği stresini yaşarlar. Dünyadaki tarımsal üretim için kullanılan arazilerin üçte biri kireçli veya alkali topraklardan oluştuğundan dolayı bu tip topraklarda yetişen bitkiler potansiyel olarak sürekli demir eksikliğine maruz kalırlar (Driessen ve ark., 2000; White ve Brown, 2010). Ne yazık ki Türkiye'nin %75'i kireçli topraklarla kaplı olduğundan ülkemizde vetistirilen tarımsal öneme sahip bitkiler sürekli demir eksikliği semptomlarını gösterirler. Demir yetersizliği bitkilerde klorofil biyosentezinin azalmasına bağlı olarak yaprak damarları arasında oluşan ve "demir eksikliği klorozu" (DEK) olarak adlandırılan bir interkostal/intervenal kloroza neden olur. DEK'in en önemli etkilerinden birisi bodur büyümedir, bu da doğrudan bitki verimini olumsuz yönde etkiler.

Bitkilerin demir seviyelerinin artırılabilmesi için demirin rizosferden bitki kök hücrelerine alımından sorumlu özgün mekanizmaların incelenmesi yüksek önem taşır. Bu yüzden bu derlemede demirin kök içerisine alımından sorumlu taşıyıcılar ile bu taşıyıcılar hakkındaki güncel gelişmelerden bahsedilmektedir.

Bitkilerde Demir Alımı

Son 30 yıldır yapılan çalışmalardan elde edilen veriler ışığında bitkilerin toprakta çözünmeyen demiri çözmek ve takiben hücre zarından kök hücrelerine alabilmek için indirgenme veya şelasyon tabanlı iki ayrı mekanizmayı kullandıkları bilinmektedir (Romheld, 1987; Marschner ve Romheld, 1994; Welch, 1995; Schmidt, 1999; Gross ve ark., 2003; Grotz ve Guerinot, 2006; Puig ve ark., 2007; Buckhout ve ark., 2009; Kobayashi ve ark., 2010; Conte ve Walker, 2011; Schmidt ve Buckhout, 2011; Thomine ve Lanquar, 2011; Ivanov ve ark., 2012; Kobayashi ve Nishizawa, 2012; White, 2012; Thomine ve Vert, 2013). Ancak, son dört yıldır yapılan çalışmalarda bu iki stratejiye ek olarak topraktan demir alımında bitkilerin alternatif bir stratejiyi daha kullanabilecekleri keşfedilmiştir (Rodriguez-Celma ve ark., 2013; Fourcroy ve ark., 2014; Schmid ve ark., 2014; Schmidt ve ark., 2014; Zamioudis ve ark., 2014; Curie ve Mari, 2016; Fourcroy ve ark., 2016; Ziegler ve ark., 2016; Tsai ve Schmidt, 2017).

Strateji I: İndirgenme Stratejisi

Toprakta çözünemeyen Fe³⁺, model bitki Arabidopsis thaliana gibi dikotlarda redüksiyon (indirgenme) stratejisi (Strateji I) ile topraktan kök hücrelerine alınır (Şekil 1) (Thomine ve Vert, 2011). Bu stratejide demir epidermal hücre zarında bulunan ve birbirini takip eden üç aktivite sayesinde kök içerisine taşınır (White, 2012). Üç aktiviteden birincisi, rizosferin hücre zarında bulunan H+-ATPaz (AHA) tarafından taşınan protonlar aracılığıyla asidifikasyonudur (Li ve ark., 2007). Rizosferin asidifikasyonunu takiben ferrik demir, Ferric Chelate Reductase (FRO) isimli oksidoredüktaz aracılığıyla çözülebilen Fe²⁺'ye indirgenir (Robinson ve ark., 1999; Connolly ve ark., 2003; Jeong ve Connolly, 2009). Son olarak da Fe²⁺ iyonları Zinc (Zn)-Fe-Regulated Transporter (ZIP) ailesinden Iron-Regulated Transporter1 (IRT1) isimli bir metal taşıyıcısı aracılığıyla kök hücrelerinin içine taşınır (Eide ve ark., 1996; Vert ve ark., 2002; Connolly ve ark., 2002).

Şekil 1 Dikotlarda bulunan redüksiyon (indirgenme) stratejisi (Strateji I).

Bu stratejide ilk olarak hücre zarında bulunan H⁺-ATPaz (AHA) tarafından taşınan protonlar aracılığıyla rizosferin asidifikasyonu sağlanır. Bunu takiben, ferrik demir, Ferric Chelate Reductase (FRO) isimli oksidoredüktaz aracılığıyla çözülebilen Fe²⁺'ye indirgenir. Son olarak da Fe²⁺ iyonları Zinc (Zn)–Fe-Regulated Transporter (ZIP) ailesinden Iron-Regulated Transporter (IRT1) isimli bir metal taşıyıcısı aracılığıyla kök hücrelerinin içine taşınır. IRT1: Iron-Regulated Transporter1- yüksek afiniteli Fe²⁺ taşıyıcısı; FRO2: Ferric Chelate Reductase2 - Fe³⁺'ü çözülebilen Fe²⁺'ye indirgeyen reduktaz; AHA2: Plazma membran üzerinde bulunan H⁺-ATPaz - rizosfer asidifikasyonundan sorumlu; FIT: Fer-Like Iron Deficiency-Induced Transcription Factor - demirin rizsoferden epidermis hücrelerine alınmasından sorumlu bHLH tipi transkripsiyon faktörü. PM: Hücre membranı

Bitki hücre zarında birçok H+-ATPaz izoformu bulunmaktadır. Örneğin, Arabidopsis'te bulunan AHA ailesinin 12 üyesinin hepsinin gen ifadesi Fe tarafından kontrol edilir (Li W ve ark., 2007). Bunlardan özellikle AHA2 ve AHA7 köklerde Fe eksikliği yanıtında önemli roller oynamaktadır. Rizosferdeki demir eksikliğine yanıt olarak AHA7 kök tüylerinin gelişiminde rol oynarken, AHA2 demir eksikliği sonrasında rizosfere proton taşınmasında ve bu sayede toprak asidifikasyonunun artırılmasında rol oynar (Santi ve Schmidt, 2009).

Arabidopsis'te 8 proteinden oluşan FRO ailesinin üyeleri doku ifade özgüllükleri ve hücre içi lokalizasyonu bakımından çeşitlilik gösterirler (Jeong ve Connolly, 2009; Guerinot, 2010). Aile üyeleri hücre zarına ek olarak, mitokondri, kloroplast veya ekzositozdan sorumlu organellerin zarlarına lokalize olabilirler (Heazlewood ve ark., 2004; Mukherjee ve ark, 2006; Jeong ve ark., 2008). Örneğin ailenin tespit edilen ilk üyesi, FRO2, kök epidermis hücrelerinin zarına yerleşik olarak bulunurken (Robinson ve ark., 1999; Connolly ve ark., 2003; Feng ve ark., 2006; Mukherjee ve ark., 2006; Jeong ve ark., 2008; Jeong ve Connolly, 2009), FRO6 ve FRO7 özellikle sürgünlerde görev yaparlar (Wu ve ark, 2005; Mukherjee ve ark, 2006). Bitkinin farklı dokularında ve hücre içi destinasyonlarında farklı bir FRO üyesinin bulunması, indirgenme tabanlı Fe taşınmasının dikotlarda demir alımı ve homeostazının önemli bir bileșeni olduğunu ispatlamaktadır. FRO enzim aktivitesi ve gen ifade seviyesi demir eksikliği altındaki bitki köklerinde artış gösterirken (Blair ve ark., 2010), bezelyede yapılan çalışmalarda FRO'nun demir alınımındaki ana basamak olduğu bulunmuştur (Grusak ve ark., 1990). Hücre zarına lokalize olan FRO proteini sekiz transmembran bölgesine olarak, oksitlenme/indirgenme tepkimelerinde ek kullanılmak üzere FAD ve NADPH'nin bağlanacağı yerler içerir (Schagerlöf ve ark., 2006). Strateji 1 bitkilerinin demir eksikliğine karsı göstermis oldukları tepkileri belirlemede özellikle Arabidopsis AtFRO2 homologları kullanılmakta olup, domates (Li ve ark., 2004), bezelye (Waters ve ark., 2002) ve salatalık (Waters ve ark., 2007) gibi dikotların köklerindeki FRO2 proteini karakterize edilmiştir. Arabidopsis FRO2'nin devre dışı bıraktığı T-DNA ekleme mutantı frd1-1 (ferric reductase deficienct1-1) demir yeterli koşullarda FRO enzim aktivitesi, demir eksikliğinde ise kloroz göstermez (Yi ve Guerinot, 1996). Öte yandan, FRO2'nin aşırı ifade edildiği Arabidopsis, pirinç, soya ve tütün bitkileri ise endüklenmiş kloroza ve dolayısıyla da demir eksikliğine tolerans gösterirler (Connolly ve ark, 2003, Oki ve ark, 2004; Vasconcelos ve ark, 2006; Ishimaru ve ark, 2007). Arabidopsis thaliana'da ferrik redüktaz enzimini kodlayan bir genin (AtFRO2) soyada konstitütif olarak ifade edilmesi yüksek FRO enzim aktivitesine bağlı DEK toleransına neden olur (Vasconcelos ve ark., 2006). Öte yandan Lotus japonicus'da yapılan bir çalışmada kök FRO enzim aktivitesinin artmasının tek başına DEK toleransına neden olmadığı bulunmuştur (Klein ve ark., 2012). Dolayısıyla her ne kadar FRO enzim aktivitesi ve FRO gen ifade sevivesi bitkilerin DEK'e karsı olan toleranslarını açıklamaya yarayabilseler de, tek başlarına tolerans mekanizmasını tam anlamıyla anlamamıza yardım edemezler.

Rizosferde FRO aracılığıyla çözünemeyen Fe3+ formundan çözülebilen Fe²⁺ formuna indirgenmiş demir, ZIP ailesinin üyesi olan yüksek afiniteli IRON-REGULATED TRANSPORTER1 (IRT1) demir taşıyıcısı tarafından kök hücre zarından epidermis hücrelerinin içine taşınır (Eide ve ark, 1996; Henriques ve ark, 2002; Varotto ve ark, 2002; Vert ve ark, 2002). Demir alımında kusur bulunan ve Fe alımı için gerekli IRT1'in devre dışı bırakıldığı Arabidopsis mutantı (irt1-1), klorotik olup, sadece gerekli seviyede çözülebilir demirin bitki yapraklarına uygulanması sayesinde hayatta kalabilir (Eide ve ark., 1996). Fonksiyonel maya tamamlama deneylerinde Arabidopsis IRT1'in demire ek olarak manganez (Mn), çinko (Zn), kobalt (Co), nikel (Ni) ve kadmiyum (Cd) gibi divalent elementleri de taşıyabildiği gösterilmiş olup, bu da AtIRT1'in seçici olmayan bir demir taşıyıcısı olduğu anlamına gelir (Vert ve ark., 2002). Aynı maya tamamlama deneylerinde AtIRT1'in paraloğu AtIRT2'nin sadece Fe ve Zn taşıyabildiği bulunmuştur (Vert ve ark., 2001). AtIRT2, kök epidermisinde ifade edilmesine ve demir eksikliği altında ifade seviyesi artmasına karşın irt1-1 mutantında yüksek oranda ekspres olması dahi mutantın demir eksikliği semptomlarını kurtaramaz (Varotto ve ark., 2002; Vert ve ark., 2009). Ayrıca, demir eksikliği altında IRT2 mutantları kloroz göstermez. IRT1'den farklı olarak IRT2 maya hücrelerinde geçici olarak ekspres olduğunda hücre içi vesiküllere lokalize olduğu gözlenmiştir (Vert ve ark., 2009). Bu veriler IRT1'in bitkilerde başlıca demir alımından sorumlu demir taşıyıcısı olduğunu gösterir.

Strateji II: Şelasyon Stratejisi

Buğday, pirinç ve mısır gibi (Gramineae ailesinde yer alan) otsu bitkilerin köklerinden rizosfere salınan fitosidereforlar (PSs) toprakta çözünemeyen Fe3+ iyonuna bağlanarak bir kompleks oluştururlar (şelasyon stratejisi) (Sekil 2). Fe³⁺- PS kompleksi ilk olarak mısırda kesfedilen YELLOW STRIPE (YS) tasıyıcısı ailesinden ZmYS1 yardımıyla kök hücrelerinin içine alınır (Takagi, 1976; Takagi ve ark., 1984; Curie ve ark., 2001; Kim ve Guerinot, 2007; Curie ve ark., 2009; Kobayashi ve Nishizawa, 2012). Mugineik asitler (MAs) gibi fitosidereforlar dört sıralı enzimatik reaksiyonlarda Lmetiyoninden sentezlenir (Mori ve Nishizawa, 1987; Shojima ve ark., 1990; Ma ve ark., 1999; Bashir ve ark., 2006; Ueno ve ark., 2007). L-metiyonin sülfür asimilasyon yolunun son ürünü olarak üretilir (Ravanel ve ark., 1995; Amir ve ark., 2002; Anjum ve ark., 2008). Lmetiyonin SAM sentetaz tarafından S-adenozil-Lmetionin (SAM)'e dönüştürülür. SAM'in 3 molekülü öncelikle Nicotianamine Synthase (NAS) olarak isimlendirilen tarafından nikotinamine enzim dönüştürülür, ondan sonra Nicotianamine Aminotransferase (NAAT) tarafından 3'-keto aside ve ardından Deoxymugineic Acid Synthase (DMAS) tarafından 2'-deoksimugineik aside (DMA) dönüştürülür (Higuchi ve ark., 1999; Takahashi ve ark., 1999; Bashir ve ark., 2006). DMA bugüne kadar karakterize edilmis dokuz MA tipinin öncüsü olarak kullanılır. Arpa ve çavdarda Iron Deficiency-Specific Clone2 (IDS2) ve IDS3 olarak isimlendirilen iki farklı deoksigenaz mugineik asitleri meydana getirmek için DMA'ya başka hidroksil grupları ekler (Nakanishi ve ark., 2000; Kobayashi ve ark., 2001). Mugineik asitlerin üretiminde metiyonin sağlamak için Yang döngüsü adı verilen bir geri dönüşüm mekanizması işlev görür (Ma ve ark., 1999). Demir eksikliği MA biyosentetik yolağı, Yang döngüsü ve sülfür asimilasyon yolağında yer alan enzimleri kodlayan genlerin ekspresyonunu artırır (Kobayashi ve ark., 2005; Nagasaka ve ark., 2009).

Celtikte 3 adet NAS geni (OsNAS1-3), Arabidopsis'te ise 4 adet NAS geni (AtNAS1-4) bulunmakta olup, bu genler demir alımı ve dağıtımında farklı roller üstlenmektedir (Inoue ve ark., 2003; Klatte ve ark., 2009). Protein yapısına katılmayan bir amino asit olan NA bitkinin kök, yaprak ve filoem sıvısında bulunur ve filoem aracılığıyla bitki içerisinde hareket edebilir (Scholz ve ark., 1992; Schmiedeberg ve ark., 2003). MA üretiminde rol alan NAS genlerinin ekspresyonu demir eksikliği altında Gramineae köklerinde indüklenir (Higuchi ve ark., 2001; Inoue ve ark., 2003; Mizuno ve ark., 2003). Çeltikte 6 adet NAAT geni (OsNAAT1-6) bulunmaktadır (Inoue ve ark., 2008). Bunlardan sadece OsNAAT1'in ifade seviyesi demir eksikliği altında indüklenir. Dolayısıyla, NAAT aktivitesine sahip fonksiyonel proteini üreten tek genin OsNAAT1 olduğu düşünülmektedir. NAAT mutantlarında DMA'nın üretilmediği ve Fe3+'ün rizosferden etkili bir biçimde alınamadığı bulunmuştur (Cheng ve ark., 2007).

Celtik köklerinde üretilen DMA Transporter of Mugineic Acid 1 (OsTOM1) isimli bir taşıyıcı sayesinde rizosfere transfer edilir (Nozove ve ark., 2011). OsTOM1 taşıyıcısı kök epidermis hücrelerinin plazma membranına lokalize olur ve demir eksikliği altında ifade seviyesi bir hayli indüklenir. OsTOM1 sirkadiyan ritim tarafından kontrol edilir ve en yüksek seviyesine gece yarısı ulaşır. Bu ritimsel değişim fitosiderefor üretimi ve OsNAS2 ekspresyonu ile de benzerlik gösterir (Takagi ve ark., 1984; Nozoye ve ark., 2004). Dolayısıyla fitosiderefor üretimi diürinal ritimleri kontrol eden mekanizmalar tarafından regüle edilmektedir. Ancak bununla ilgili genel bir calısma henüz yapılmamıştır. Celtikte 6 adet TOM bulunmakta olup, OsTOM2'de eşleniği gibi DMA'nın hücre dısına tasınmasına yardımcı olur (Nozoye ve ark., Benzer bir protein (HvTOM1) arpada'da 2015). keşfedilmiştir (Nozoye ve ark., 2011). Çeltikteki 5 TOM geninden OsTOM1-3 ve OsTOM4-6 sırasıyla 11'inci ve

12'inci kromozomlar üzerinde tandem olarak sıralanırlar. Bu da DMA taşınmasının çeltik için önemli olduğunu ve bu yüzden TOM geninin dublikasyon geçirdiğini gösterir. İlginç olarak OsTOM2 tohum gelişimi ve çimlenme sırasında metal taşınmasından sorumlu dokularda ekspres olur (Nozoye ve ark., 2015). OsTOM1 ve HvTOM1'in bitkilerde yüksek oranda üretilmesi bitkileri demir eksikliğine karşı dayanıklı hale getirir. TOM proteinleri Major Facilitator Superfamily (MFS) isimli taşıyıcı ailesinin üyeleridir (Pao ve ark., 1998). Her ne kadar Arabidopsis'te TOM proteini bulunmasa da en yakın ortoloğu MYB transkripsiyon faktörü tarafından kontrol edilen ve ifade seviyesi demir eksikliği altında artan At5g16880 kodlu gendir. Bu genle ilgili bir karakterizasyon çalışması henüz yapılmamıştır. Buna ek olarak, TOM1'in Arabidopsis'teki diğer bir ortoloğu Zinc-Induced Facilitator 1 (ZIF1) isimli Zn²⁺-NA kompleks taşıyıcısıdır. ZIF1 koful membranına lokalize olup. sitoplazmadan koful içerisine Zn²⁺-NA komplekslerini taşır (Haydon ve ark., 2007; Haydon ve ark., 2012).

Protein sekansı olarak TOM1'e benzeyen ve MFS ailesinin bir üyesi olan Efflux Transporter of Na 1 (ENA1) AtZIF1 ve AtZIFL2'ye çok benzerdir. Lokalizasyon tahmin programlarında OsENA1'in tıpkı AtZIF1 gibi koful membranına lokalize olduğu tahmin edilmiştir (Nozoye ve ark., 2011). Dolayısıyla, AtZIF1'in çeltik ortoloğu olarak NA aracılığıyla metallerin kofula taşınmasında OsENA1'in rol alacağı düşünülmektedir.

Yapılan bir çalışmada protokatekuik asit (PCA) taşıyıcısı Phenolics Efflux Zero1 (PEZ1)'in çeltikte demir alımına yardımcı olduğu bulunmuştur (Ishimaru ve ark., 2011). Demir eksikliği altında PEZ1'in rizosfere PCA ve kaffeik asit gibi fenoliklerin taşınmasından sorumlu olduğu bulunmuştur. İlginç bir şekilde PEZ1 kök vasküler dokusuna lokalize olur ve yüksek miktarda PEZ1 üreten bitkiler asırı demir biriktirirler ve bu toksik etkiden dolayı bitkilerde bazı fizyolojik değişiklikler gözlenir ve ark., 2014). Öte yandan (Kobavashi PEZ1'in susturulması demir konsantrasyonunu azaltır. PEZ1'in çeltik vasküler dokusunda keşfi Gramine olmayan bitkilerdeki benzerlerinin Starteji I demir alımına destek olabileceğini gözler önüne sermektedir.

Şekil 2 Gramineae ailesinde bulunan şelasyon stratejisi (Strateji II).

Gramineae ailesinde yer alan bitkilerin köklerinden rizosfere salınan fitosidereforlar (PSs) toprakta çözünemeyen Fe³⁺'e bağlanarak bir kompleks oluştururlar (şelasyon stratejisi). Mugineik asitler (MAs) gibi fitosidereforlar dört sıralı enzimatik reaksiyonlarda L-metiyoninden sentezlenir. Lmetiyonin SAM sentetaz tarafından S-adenozil-L-metionin (SAM)'e dönüştürülür. SAM'in 3 molekülü öncelikle Nicotianamine Synthase (NAS) olarak isimlendirilen enzim tarafından nikotinamine dönüştürülür, ondan sonra Nicotianamine Amınotransferase (NAAT) tarafından 3'-keto aside ve ardından Deoxymugineic Acid Synthase (DMAS) tarafından 2'-deoksimugineik aside (DMA) dönüştürülür. DMA bugüne kadar karakterize edilmiş dokuz MA tipinin öncüsü olarak kullanılır. DMA Transporter of Mugineic Acid 1 (TOM1) isimli bir taşıyıcı sayesinde rizosfere transfer edilir. Fe³'ye bağlanan DMA daha sonra Yellow Stripe-Like (YSL) taşıyıcıları tarafından epidermis içerisine alınır.

Şekil 3 Yeni keşfedilen demir-fenolik kompleksleşme stratejisi (Strateji III) Demir eksikliği altında Poacea ailesinde yer almayan bitkilerin köklerinden toprağa fenolik maddeler salgılanır. Bunların arasında kumarinlerin olduğu gösterilmiştir. Kumarinler Şikimat yolağında FE2+- And 2-Oxoglutaratedependent Dioxygenase (F6'H1) tarafından üretildikten sonra ABCG37/PDR9 taşıyıcısı tarafından rizosfere taşınırlar. Rizosferde çözünemeyen Fe³⁺'ye bağlanan kumarinler daha sonra henüz tanımlanamayan bir taşıyıcı tarafından kök epdermis hücrelerine alınırlar. Bu strateji FRO2-IRT1 Fe taşıma stratejisine alternatif olarak çalışmakta olup, kumarinlerin sentezlenmemesi FRO2-IRT1 sisteminin çalışmasını engellemez. F6'H1'in Fe ve P eksikliği altında indüklendiği gösterilmiştir. PAL: Phenylalanine Ammonia-Lyase, C4h: Cinnamic Acid 4-Hydroxylase, Abcg37/Pad9: Atp-Binding Cassette G37/Pleiotropic Drugresistance 9.

Fe³⁺-MA tasıyıcılarını kodlayan YELLOW STRIPE 1 (YS1) geni ilk mısırda elde edilmiştir. Mısır YSL1 mutantı demir eksikliği nedeniyle damar içi kloroz karakteristiğini sunar (Curie ve ark., 2001). ZmYS1 benzeri çeltik genlerinin (YS1-LIKE - OsYSL) ifade seviyelerinin Fe eksikliği altında köklerde ve göve arkede indüklendiği son on yılki çalışmalarda gösterilmiştir (Inoue ve ark., 2009). ZmYS1'in Arabidopsis'te 8 adet (AtYSL1-8), celtikte ise 18 adet (OsYSL1-18) ortologları bulunur (Curie ve ark., 2001; Koike ve ark., 2004 Murata ve ark., 2006). YSL ailesi çeşitli metal-MA ve metal-NA komplekslerinin taşınmasıyla ilgilidir. Örneğin YS1, Fe³⁺, Zn²⁺, Cu²⁺ ve Ni²⁺ iceren cesitli DMA'ya bağlı metalleri ve aynı zamanda NA ile şelatlanmış Ni²⁺, Fe²⁺ ve Fe³⁺ komplekslerini taşır (Schaaf ve ark., 2004). OsYSL15 ve OsYSL18 Fe³⁺-DMA'yı taşırken (Inoue ve ark., 2009; Aoyama ve ark., 2009), OsYSL2 Fe²⁺-NA ve Mn²⁺-NA taşır (Koike ve ark., 2004). OsYSL16 Fe3+-DMA ve Cu2+-NA taşır (Kakei ve ark., 2012; Zheng ve ark., 2012). Dahası, OsYSL genlerinin kodladığı taşıyıcılar çeltik içerisinde demirin yer değiştirmesinde rol alırlar (Koike ve ark., 2004; Kakei ve ark., 2012). Sitozol içerisine sonra, Fe³⁺-DMA, askorbat tarafından girdikten indirgenerek Fe2+-NA'yı oluşturabilir (Weber ve ark., 2008). Bundan dolayı, NA sadece MA'nın biyosentezi için önemli bir ara ürün değil, bundan başka bitkiler içinde demirin yer değiştirmesinde rol alabilen önemli bir metal şelatörüdür (Takahashi ve ark., 2003). YS1, OsYSL2, OsYSL15, ve OsYSL16'nın ifadesi demir eksikliği koşulları altında hem kök hem de göve arkede artarken, OsYSL18'in ifadesi demir miktarına bağlı olarak değişmemiştir. YSL ailesi taşıyıcıları, metal-MA ve metal-NA kompleksleri taşımasıyla dahili metal homeostazında önemli rol oynamaktadır.

Strateji I bitkilerine benzer şekilde, bazı çim bitkileri Fe²⁺ taşıyıcısı yardımıyla Fe³⁺-PS kompleksine ek olarak rizosferden Fe2+'de alabilirler. Çeltikte bulunan IRT1 (OsIRT1), Arabidopsis'deki eşdeğerine benzer şekilde Fe²⁺ alımında işlev görür (Ishimaru ve ark., 2006). Çeltik NAAT genindeki bir mutasyon, mutant PS'yi sentezleyemese de, Fe²⁺ sağlandığı sürece bitki büyümesini etkilemez (Cheng ve ark., 2007). Bu da celtiğin demir alımında hem Strateji II'yi hem de Strateji I'i kullandığını ispatlar. İlginç olarak, Strateji I bitkilerinin aksine, pirinç H+-ATPaz ve FRO aktiviteleri demir eksikliği tarafından uyarılmaz. Bu da Fe2+'nin bulunduğu yüksek derecede ulaşılabilen bataklık ve havasız koşullarda pirincin büyüme ortamina adaptasyonunu gösterir (Itai ve ark., 2000; Ishimaru ve ark., 2006). Pirinçte gözlenen stratejinin bir benzeri bataklık gibi oksijensiz ortamda yetişmeyen mısır (Zea maize) bitkisinde de keşfedilmiştir (Li ve ark., 2016). Genom incelemeleri sonucunda dokuz adet ZmZIP geni belirlenmiş, klonlanıp maya deneylerinde demir alımıyla olan ilişkileri ortaya çıkartılmıştır (Li ve ark., 2013). Ayrıca, ZmIRT1 and ZmZIP3 taşıyıcılarının Fe²⁺ taşıma yetkinliği bitkilerde gösterilmiştir (Li ve ark., 2015).

Strateji III: Demir-Fenolik Kompleksleşme Stratejisi

Poacea ailesinde yer almayan bitkilerin köklerinden toprağa fenolik maddeler salgıladıkları ve bu fenoliklerin üretiminin mineral eksikliği altında artış gösterdiği uzun zamandır bilinmektedir (Romheld ve Marschner, 1983; Marschner, 1995; Jin ve ark., 2014). Dikotlarda bulunan indirgenme stratejisine ek olarak köklerde fenolik üretiminin ve rizosfere salımının demirin kök içerisine alınmasında alternatif bir strateji olduğu fikri ise yakın zaman önce ortaya atılmıştır (Curie ve Mari, 2016). Son birkaç yılda Strateji I bitkilerinde yapılan çalışmalarda, Arabidopsis gibi bitkilerin indirgenme stratejisine ek olarak Strateji II benzeri bir mekanizma kullanabilecekleri bildirilmiştir. Bu yeni stratejide dikot bitki köklerinde sentezlenen özel fenolik maddeler rizosfere salınarak Fe³⁺'nın çözünürlüğü ve kök epidermis hücrelerine alımını artırdığı bulunmuştur (Şekil 3). Ancak, bu yeni keşfedilen stratejide görev alan metabolitler ve taşıyıcıları hakkında henüz detaylı bir bilgi bulunmamakta olup farklı gruplar konu üzerinde detaylı çalışmalar yürütmektedir. Demir eksikliği uygulanan Arabidopsis köklerinde yapılan bir transkriptomik çalışmada fenilpropanoid sentez yolağındaki genlerin, özellikle de Feruloyl-CoA'dan kumarin üretiminden sorumlu Fe²⁺ ve 2oksoglutarat bağımlı bir dioksigenaz geni olan FE2+- AND 2-OXOGLUTARATEDEPENDENT DIOXYGENASE (F6'H1)'nin ifade seviyelerinin arttığı bulunmuştur (Rodriguez-Celma ve ark., 2013).

Arabidopsis, topraktaki alımından önce Fe³⁺'e bağlanan ve muhtemelen onu indirgeyen fenilpropanoid yolağından türetilen sekonder metabolitler olan kumarinleri salgılar (Rodrıguez-Celma ve ark., 2013; Fourcroy ve ark., 2014; Schmid ve ark., 2014; Schmidt ve ark., 2014). Bu sistemin, özellikle nötr ve alkalin kosullar altında Fe alımını sağlamak için IRT1 veya FRO2 proteinlerinden en az biri için substrat temin ederek birlikte çalıştığı düşünülmektedir. Bununla birlikte, çimler tarafından benimsenen sistemin tersine, Fe-kumarin kompleksinin rizosferden kök epidermisine taşınmasını sağlayan bir protein henüz keşfedilmemiştir. Kumarinlerin gerçekten de Fe eksikliği altındaki köklerde biriktiği ve aynı zamanda kök eksüdasında biriktiği bulunmustur (Fourcroy ve ark., 2014; Schmidt ve ark., 2014). Fe eksikliği olan bitkilerin kök eksüdasından uzaklaştırarak veya F6'H1 genini inaktive ederek koumarinlerin üretimleri engellendiğinde bitkinin rizosferden Fe alımı tehlikeli bir şekilde inhibe olur. f6'h1 mutantının mutant olmayan bitkilerle yan yana yetiştirilmesi veya mutanta dışarıdan kumarin uygulaması sonucunda Fe eksikliğinden dolayı yaşayamayan mutantın yaşama ve gelişim kabiliyetinin düzeldiği gözlenmiştir (Rodriguez-Celma ve ark., 2013; Fourcroy ve ark., 2014; Schmid ve ark., 2014; Schmidt ve ark., 2014). Kumarinlerin rizosfere ihraç edilmesi, bir ABC aile taşıyıcısını kodlayan fonksiyonel Atp-Binding Cassette G37/Pleiotropic Drugresistance 9 (ABCG37/PDR9) taşıyıcısını kodlayan genin varlığına bağlıdır. Kumarinin olası rolleri arasında, Fe3+'ün indirgenmesi veya kök tarafından alınması gereken bir Fe-kumarin kompleksi oluşturulması ileri sürülmüştür. Her ne kadar demir eksikliğine maruz bırakılan bitkilerin köklerinden salgılanan eksüdalar mutant olmayan bitkilerin Fe eksikliği semptomlarını kurtarırken, fro2 ve irt1 mutantlarını kurtaramamıştır (Fourcroy ve ark., 2016). Bu da kumarinlerin yararlı etkisinin gözlenebilmesi için FRO2 redüktaz ve IRT1 Fe taşıyıcısının varlığının gerekliliğini ortaya koymaktadır. Kumarinlerin demirin bitkiler tarafından alınmasını kolaylaştırma şekli büyük olasılıkla çözünmeyen Fe3+ şelatlarındanki demirin

mobilizasyonunu artırmak şeklindedir. b-glucosidase BGLU42 tarafından hidrolizasyon sonucunda üretilen kök ağırlıklı olarak Fe^{3+'}ye bağlanma eksüdalarında özelliklerine sahip olan katekol benzeri gruplar içeren agilikon kumarinleri bulunur (Zamioudis ve ark., 2014). Feruloyl-CoA 60-hidroksilaz F6'H1 gibi kumarin biyosentetik yolundaki basamaklara aracılık eden enzimleri kodlayan birkaç genin ekspresyonu, IRT1 ve FRO2'nin ekspresyonunu kontrol eden önemli bir transkripsiyon faktör olan Fer-Like Iron Deficiency-Induced Transcription Factor (FIT)'in kontrolü altındadır. F6'H1 ve ABCG37/PDR9'un (MYB72 yoluyla) aynı zamanda FIT'in kontrolü altında olduğu bulgusu, bunların Fe eksikliğine olan kök yanıtının ayrılmaz bir parçası olduğunu teyit eder (Rodriguez-Celma ve ark., 2013; Schmid ve ark., 2014; Zamioudis ve ark., 2014). Kumarinlerin salgılanması, Fe'nin alımını, rizosferdeki Fe 'nin talebi ve varlığına yanıt olarak ayarlayan FIT kontrollü Fe regülatörünün bir parçasıdır (Colangelo & Guerinot, 2004; Jakoby ve ark., 2004).

İlginç bir şekilde, Fe eksikliği olan bitkilerde gözlemlenen duruma benzer şekilde, F6'HI'in ifadesi, bitkilerin fosfat (Pi) eksikliğine yanıtında indüklenir (Morcuende ve ark., 2007; Lan ve ark., 2012). Bu, Pi eksikliği olan bitkilerde demirin alımından sorumlu IRT1 ve FRO2 gibi genlerin kuvvetli represyonuna tamamen zıt bir bilgi olmasından dolayı mantığa aykırıdır. Daha sasırtıcı bir sekilde, Fe³⁺ için yüksek afiniteli bir kumarin olan eskületinin salınımı ve Fe'nin rizsoferden köklere alımında kanıtlanmış bir rolünün hem Fe, hem de Pi eksikliğine tepki olarak arttığı bulunmuştur (Schmid ve ark., 2014; Ziegler ve ark., 2016). Bu keşif Fe ve Pi eksikliği altında Fe kazancında kumarinlerin rolünü destekler. Dolayısıyla, kumarin üretiminin düzenlenmesinin Fe eksikliğine verilen diğer cevaplardan farklı olabileceği ve Pi yetersiz koşullar altında kumarin üretiminin ayrı bir kontrol mekanizması altında olduğunu düsündürür.

Bircok Strateji I bitkisi topraktaki demir eksikliğine vanıt olarak köklerinden büvüme ortamına flavin salgılar (Welkie, 2000; Rodriguez-Celma ve ark., 2011b). kökten salgılanması bilinen taksonomik Flavinin kategorileri takip etmez. Test edilen Amaranthaceae türlerinin tümünde (Beta vulgaris dahil) salgılanma gelirken. Fabaceae ailesinde mevdana Medicago truncatula'da meydana gelirken Lupinus albus'ta görülmez. Bugüne kadar A. thaliana'yı da içeren Brassicaceae türlerinde kökten rizosfere flavin salgısı hiç bildirilmemiştir. Flavin konsantrasyonu Fe3+-oksitten Fe³⁺'e indirgeme hızını kontrol etmek için kritik bir öneme sahiptir. Halbuki aynı konsantrasyonda (hem kökler, hem de NADH varlığında) kullanıldığında ribofilavin (Rbfl) ve Rbfl-sülfatlar benzer şekilde Fe³⁺oksit redüksiyon hızlarına neden olurken, flavin konsantrasyonlarındaki redüksiyon hızlarında artış belirgin bir yükselmeye neden olur. Demir eksik bitkilerin kökleri ve kök eksüdalarında bulunan en yaygın flavin riboflavindir. B. vulgaris'deki Rbfl 30- ve 50-sülfatlar ve M. truncatula'da 7-karboksi- ve 7-hidroksi-Rbfl'yide içeren başka türevleride rapor edilmiştir (Rodriguez-Celma ve ark., 2011b). B. vulgaris ve M. truncatula'daki flavinler çevresel pH düşük olduğunda besin solüsyonuna salınırken, yüksek çevresel pH altında flavinler distal kök kısımlarında (kök apeksinden 0-5 mm) birikir (Susin ve ark., 1993, 1994; Lopez-Millan ve ark., 2000; Rodriguez-Celma ve ark., 2011b). Her iki türde de demir eksikliğine maruz bırakılmış köklerde yapılan transkriptomik ve / veya proteomik çalışmalar, Rbfl biyosentezine katılan enzimleri kodlayan genlerin ekspresyonlarının yüksek derecede artışını ve ayrıca Rbfl biyosentez yolağı ile demir alım mekanizmasının çekirdek genleri arasındaki bağlantısını ortaya koymuştur (Rellan-Alvarez ve ark., 2010; Rodriguez-Celma ve ark, 2011a, 2013). Fe eksikliğine maruz kalan köklerdeki flavinlerin, ferrik redüktaz (FRO) için elektron donörleri veya kofaktörleri olarak rol oynayabileceği, ancak rizosfere salgılanan flavinlerin hücre dışı Fe çözünürlüğüne aracılık edebileceği ve / veya antimikrobiyal ajanlar olarak hareket edebileceği hipotezi ileri sürülmüştür (Jordan ve ark., 1992; Gonzalez-Vallejo ve ark., 1998; Higa ve ark., 2010).

Fe eksikliğine maruz bırakılan Beta vulgaris bitkilerinin köklerinden yetiştirildikleri besin çözeltisine salgıladıkları flavinlerin uzaklaştırılması bitki demir beslenme durumu üzerinde olumsuz bir etkiye sahiptir (Sisó-Terraza ve ark., 2016). Besleyici solüsyondan flavinlerin uzaklaştırılması, В. vulgaris'deki Fe eksikliğinin indüklediği klorozun artmasına neden olmuştur. Bitkiler düşük flavin ortamında büyütüldüğü zaman, yaprak demir içeriği ve toplam biyokütlede belirgin düşüş gözlenmiştir. Bununla birlikte, flavinin besiyerinden uzaklaştırılması diğer Strateji I kök cevaplarını etkilememiştir; çünkü kök FRO ve ATPaz aktivitelerinin ortamda flavinin varlığında Fe eksikliği çeken bitkilerde bulunanlara benzediği bulunmuştur. Daha önce Arabidopsis'de Fe eksikliğine bağlı olan kumarin tipi fenolikler, Fe eksikliğine maruz kalan B. vulgaris bitkilerinin besleyici solüsyonları ve kök eksüdalarında gözlenmemiştir. Bu sonuç, M. truncatula (bir flavin üreticisi) ve Arabidopsis (bir fenolik üretici) örneklerinde yakın zamanda gösterildiği gibi Fe eksikliğiyle uyarılan fenoliklerin ve flavinlerin kök üretiminin çok özel ve yeni bir demir alım stratejisi olabileceği görüşünü büyük ölçüde desteklemektedir (Rodriguez-Celma ve ark., 2013).Benzer sekilde dikot olan zeytinin ksilem sıvısında ve yapraklarında da DMA ve NA ölçülmüştür (Suzuki ve ark., 2016). Zeytin ağacının yapraklarında yapılan transkriptomik çalışmada ise SAM'dan DMA üretiminden sorumlu NA sentaz, NA aminotrenasferaz ve aldo-keto redüktaz enzimlerini sentezleyen pütatif genler ile YSL taşıyıcılarını kodlayan pütatif genler belirlenmiştir(Suzuki ve ark., 2016).

Sonuç

Düşük asiditeye sahip topraklarda yetiştirilen bitkiler sürekli demir eksikliğine maruz kaldıklarından bu bitkilerde büyük ölçüde kloroz ve dolayısıyla da verim kayıpları gözlenir. Demir eksikliğinin giderilmesine yönelik olarak demir gübrelerinin farklı formları topraktan ve/veya yapraktan uygulanmaktadır. Demir gübre uygulaması hem üretim maliyetini arttırmakta, hem de uygulama sonucunda istenen verim alınamamaktadır. Bunun en büyük nedeni, bitkilerin demiri topraktan almak için kullandıkları stratejilerin tam olarak anlaşılamamış olmasıdır.

Son otuz yılda yapılan çalışmalarda birisi indirgenme, diğeri ise şelatlama olmak üzere bitkilerin topraktan demiri almak için iki farklı strateji kullandıkları bulunmuştur. Bu stratejilerden indirgenme stratejisi dikotlarda gözlenirken, şelatlama stratejisi Garaminelerde bulunmaktadır. Ancak, çeltik ve akabinde yoncada yapılan çalışmalarda indirgenme stratejisinin Graminelerde de kullanıldığı gösterilmiştir. İndirgenme stratejisinde bitkiler Fe³⁺'yi Fe²⁺'ye indirgedikten sonra Fe²⁺ taşıyıcılar sayesinde kök içerisine alırken, şelatlama stratejisinde Fe3+ ile kompleksleşebilen fitosidereforlar rizsofere salgılanır ve kompleks taşıyıcılar sayesinde kök içerisine alınır. Fitosidereforların demir gübresi olarak kullanılmaları önerilmiştir ancak üretilmelerinin yüksek maliyetli olmasından dolayı gübre olarak kullanılmaları bugünkü teknoloji ile mümkün değildir.

Daha da ilginci, yapılan son çalışmalarda her iki bitki grubunda da bilinen demir alım stratejilerine ek yeni bir stratejinin olabileceği öne sürülmüştür. Bu yeni stratejide bitkiler tıpkı fitosidereforlar gibi Fe3+ ile kompleks oluşturabilen flavin ve fenilpropanoidleri rizosfere salgılarlar. Bu stratejide hangi tür ikincil metabolizma kimyasallarının daha önemli olduğu, bitkilerin bu kimyasallara karşı verdiği tepkiler, bu stratejide görev alan taşıyıcı ve regülatörler keşfedilmesi gereken eksik ilerleyen yıllarda flavin ve konulardır. Ayrıca, fenilpropanoidler gibi üretim maliyeti düşük ikincil metabolizma ürünlerinin demir gübresi olarak kullanılması da söz konusu olabilir.

Kaynaklar

- Amir R, Hacham Y, Galili G. 2002. Cystathionine γ -synthase and threonine synthase operate in concert to regulate carbon flow towards methionine in plants. Trends in Plant Science 7: 153-156.
- Anjum NA, Umar S, Singh S, Nazar R, Khan NA. 2008. Sulfur assimilation and cadmium tolerance in plants. *In* Sulfur assimilation and abiotic stress in plants. Springer. Netherlands. pp. 271-302.
- Aoyama T, Kobayashi T, Takahashi M, Nagasaka S, Usuda K, Kakei Y, Ishimaru Y, Nakanishi H, Mori S, Nishizawa NK. 2009. OsYSL18 is a rice iron (III)–deoxymugineic acid transporter specifically expressed in reproductive organs and phloem of lamina joints. Plant Molecular Biology 70: 681-692.
- Bashir K, Inoue H, Nagasaka S, Takahashi M, Nakanishi H, Mori S, Nishizawa NK. 2006. Cloning and characterization of deoxymugineic acid synthase genes from graminaceous plants. Journal of Biological Chemistry 281: 32395-32402.
- Blair MW, Knewtson SJ, Astudillo C, Li CM, Fernandez AC, Grusak MA. 2010. Variation and inheritance of iron reductase activity in the roots of common bean (Phaseolus vulgaris L.) and association with seed iron accumulation QTL. BMC Plant Biology 10(1): 215.
- Buckhout TJ, Yang TJ, Schmidt W. 2009. Early iron-deficiencyinduced transcriptional changes in Arabidopsis roots as revealed by microarray analyses. BMC Genomics. 10: 147.
- Cheng L, Wang F, Shou H, Huang F, Zheng L, He F, Li J, Zhao F-J, Ueno D, Ma JF. 2007. Mutation in nicotianamine aminotransferase stimulated the Fe (II) acquisition system and led to iron accumulation in rice. Plant Physiology 145: 1647-1657.
- Colangelo EP, Guerinot ML. 2004. The essential basic helixloop-helix protein FIT1 is required for the iron deficiency response. Plant Cell 16: 3400-3412.

- Connolly EL, Campbell NH, Grotz N, Prichard CL, Guerinot ML. 2003. Overexpression of the FRO2 ferric chelate reductase confers tolerance to growth on low iron and uncovers posttranscriptional control. Plant Physiology 133: 1102-1110.
- Connolly EL, Fett JP, Guerinot ML. 2002. Expression of the IRT1 metal transporter is controlled by metals at the levels of transcript and protein accumulation. Plant Cell 14: 1347-1357.
- Conte SS, Walker EL. 2011. Transporters contributing to iron trafficking in plants. Molecular Plant 4: 464-476.
- Curie C, Cassin G, Couch D, Divol F, Higuchi K, Jean M, Misson J, Schikora A, Czernic P, Mari S. 2009. Metal movement within the plant: contribution of nicotianamine and yellow stripe 1-like transporters. Annals of Botany 103: 1-11.
- Curie C, Mari S. 2017. New routes for plant iron mining. New Phytologist 214(2): 521-525.
- Curie C, Panaviene Z, Loulergue C, Dellaporta SL, Brait JF, Walker EL. 2001. Maize yellow stripe1 encodes a membrane protein directly involved in Fe3+ uptake. Nature 409:346–349.
- Driessen P, Deckers J, Spaargaren O, Nachtergaele F. 2000. Lecture notes on the major soils of the world. Food and Agriculture Organization (FAO).
- Eide D, Broderius M, Fett J, Guerinot ML. 1996. A novel ironregulated metal transporter from plants identified by functional expression in yeast. Proc Natl Acad Sci U S A 93: 5624-5628.
- Feng H, An F, Zhang S, Ji Z, Ling H-Q, Zuo J. 2006. Lightregulated, tissue-specific, and cell differentiation-specific expression of the Arabidopsis Fe (III)-chelate reductase gene AtFRO6. Plant Physiology 140: 1345-1354.
- Gonzalez-Vallejo EB, Susin S, Abadia A, Abadia J. 1998. Changes in sugar beet leaf plasma membrane Fe(III)-chelate reductase activities mediated by Fedeficiency, assay buffer composition, anaerobiosis and the presence of flavins. Protoplasma 205: 163–168.
- Gross J, Stein RJ, Fett-Neto AG, Fett JP. 2003. Iron homeostasis related genes in rice. Genetics and Molecular Biology 26: 477-497.
- Grotz N, Guerinot ML. 2006. Molecular aspects of Cu, Fe and Zn homeostasis in plants. Biochimica Et Biophysica Acta-Molecular Cell Research 1763: 595-608.
- Grusak MA, Welch RM, Kochian LV. 1990. Physiological characterization of a single-gene mutant of *Pisum sativum* exhibiting excess iron accumulation I. Root iron reduction and iron uptake. Plant Physiology 93(3): 976-981.
- Guerinot ML. 2010. Iron. *In* R Hell, R-R Mendel, eds, Cell Biology of Metals and Nutrients. Springer Science. pp 75-94.
- Fourcroy P, Sisó-Terraza P, Sudre D, Savirón M, Reyt G, Gaymard F, Abadía A, Abadia J, Álvarez-Fernández A, Briat JF. 2014. Involvement of the ABCG37 transporter in secretion of scopoletin and derivatives by Arabidopsis roots in response to iron deficiency. New Phytologist 201(1): 155-167.
- Fourcroy P, Tissot N, Gaymard F, Briat JF, Dubos C. 2016. Facilitated Fe nutrition by phenolic compounds excreted by the Arabidopsis ABCG37/PDR9 transporter requires the IRT1/FRO2 high-affinity root Fe2+ transport system. Molecular Plant 9(3): 485-488.
- Haydon MJ, Cobbett CS. 2007. A novel major facilitator superfamily protein at the tonoplast influences zinc tolerance and accumulation in Arabidopsis. Plant Physiology 143(4): 1705-1719.
- Haydon MJ, Kawachi M, Wirtz M, Hillmer S, Hell R, Krämer U. 2012. Vacuolar nicotianamine has critical and distinct roles under iron deficiency and for zinc sequestration in Arabidopsis. The Plant Cell 24(2): 724-737.

- Heazlewood JL, Tonti-Filippini JS, Gout AM, Day DA, Whelan J, Millar AH. 2004. Experimental analysis of the Arabidopsis mitochondrial proteome highlights signaling and regulatory components, provides assessment of targeting prediction programs, and indicates plant-specific mitochondrial proteins. The Plant Cell 16: 241-256.
- Hell R, Stephan UW. 2003. Iron uptake, trafficking and homeostasis in plants. Planta 216: 541-551.
- Henriques R, Jasik J, Klein M, Martinoia E, Feller U, Schell J, Pais MS, Koncz C. 2002. Knock-out of Arabidopsis metal transporter gene IRT1 results in iron deficiency accompanied by cell differentiation defects. Plant Molecular Biology 50: 587-597.
- Higa A, Mori Y, Kitamura Y. 2010. Iron deficiency induces changes in riboflavin secretion and the mitochondrial electron transport chain in hairy roots of Hyoscyamus albus. Journal of Plant Physiology 167: 870–878.
- Higuchi K, Suzuki K, Nakanishi H, Yamaguchi H, Nishizawa N-K, Mori S. 1999. Cloning of nicotianamine synthase genes, novel genes involved in the biosynthesis of phytosiderophores. Plant Physiology 119: 471-480.
- Higuchi K, Watanabe S, Takahashi M, Kawasaki S, Nakanishi H, Nishizawa NK, Mori S. 2001. Nicotianamine synthase gene expression differs in barley and rice under Fe-deficient conditions. The Plant Journal 25(2): 159-167.
- Inoue H, Higuchi K, Takahashi M, Nakanishi H, Mori S, Nishizawa NK. 2003. Three rice nicotianamine synthase genes, OsNAS1, OsNAS2, and OsNAS3 are expressed in cells involved in long-distance transport of iron and differentially regulated by iron. The Plant Journal 36(3): 366-381.
- Inoue H, Takahashi M, Kobayashi T, Suzuki M, Nakanishi H, Mori S, Nishizawa NK. 2008. Identification and localization of rice nicotianamine aminotransferase OsNAAT1 expression suggests the site of phytosiderophore synthesis in rice. Plant Mol. Biol. 66: 193–203.
- Inoue H, Kobayashi T, Nozoye T, Takahashi M, Kakei Y, Suzuki K, Nakazono M, Nakanishi H, Mori S, Nishizawa NK. 2009. Rice OsYSL15 is an iron-regulated iron (III)deoxymugineic acid transporter expressed in the roots and is essential for iron uptake in early growth of the seedlings. Journal of Biological Chemistry 284: 3470-3479.
- Ishimaru Y, Kakei Y, Shimo H, Bashir K, Sato Y, Sato Y, Uozumi N, Nakanishi H, Nishizawa NK. 2011. A rice phenolic efflux transporter is essential for solubilizing precipitated apoplasmic iron in the plant stele. Journal of Biological Chemistry 286(28): 24649-24655.
- Ishimaru Y, Kim S, Tsukamoto T, Oki H, Kobayashi T, Watanabe S, Matsuhashi S, Takahashi M, Nakanishi H, Mori S. 2007. Mutational reconstructed ferric chelate reductase confers enhanced tolerance in rice to iron deficiency in calcareous soil. Proceedings of the National Academy of Sciences. 104: 7373-7378.
- Ishimaru Y, Suzuki M, Tsukamoto T, Suzuki K, Nakazono M, Kobayashi T, Wada Y, Watanabe S, Matsuhashi S, Takahashi M. 2006. Rice plants take up iron as an Fe3+phytosiderophore and as Fe2+. The Plant Journal. 45: 335-346.
- Itai R, Suzuki K, Yamaguchi H, Nakanishi H, Nishizawa NK, Yoshimura E, Mori S. 2000. Induced activity of adenine phosphoribosyltransferase (APRT) in iron-deficient barley roots: a possible role for phytosiderophore production. Journal of Experimental Botany. 51: 1179-1188.
- Ivanov R, Brumbarova T, Bauer P. 2012. Fitting into the harsh reality: regulation of iron-deficiency responses in dicotyledonous plants. Molecular Plant. 5: 27-42.
- Jakoby M, Wang HY, Reidt W, Weisshaar B, Bauer P. 2004. FRU (BHLH029) is required for induction of iron mobilization genes in Arabidopsis thaliana. FEBS Letters. 577: 528-534.

- Jeong J, Cohu C, Kerkeb L, Pilon M, Connolly EL, Guerinot ML. 2008. Chloroplast Fe (III) chelate reductase activity is essential for seedling viability under iron limiting conditions. Proceedings of the National Academy of Sciences. 105: 10619-10624.
- Jeong J, Connolly EL. 2009. Iron uptake mechanisms in plants: Functions of the FRO family of ferric reductases. Plant Science. 176: 709-714.
- Jin CW, Ye YQ, Zheng, SJ. 2014. An under ground tale:contribution of microbial activity to plant iron acquisition via ecological processes. Annanls of Botany 113: 7–18. doi:10.1093/aob/mct249.
- Jordan CM, Wakeman RJ, Devay JE. 1992. Toxicity of free riboflavin and methionine-riboflavin solutions to Phytophthora infestans and the reduction of potato late blight disease. Canadian Journal of Microbiology. 38: 1108– 1111.
- Kakei Y, Ishimaru Y, Kobayashi T, Yamakawa T, Nakanishi H, Nishizawa NK. 2012. OsYSL16 plays a role in the allocation of iron. Plant molecular Biology 79(6): 583-594.
- Kim SA, Guerinot ML. 2007. Mining iron: Iron uptake and transport in plants. Febs Letters. 581: 2273-2280.
- Klatte M, Schuler M, Wirtz M, Fink-Straube C, Hell R, Bauer P. 2009. The Analysis of Arabidopsis Nicotianamine Synthase Mutants Reveals Functions for Nicotianamine in Seed Iron Loading and Iron Deficiency Responses. Plant Physiology. 150: 257-271.
- Klein MA, López-Millán AF, Grusak MA. 2012. Quantitative trait locus analysis of root ferric reductase activity and leaf chlorosis in the model legume, *Lotus japonicus*. Plant and Soil 351(1-2): 363-376.
- Kobayashi T, Nakanishi H, Nishizawa NK. 2010. Recent insights into iron homeostasis and their application in graminaceous crops. Proceedings of the Japan Academy Series B-Physical and Biological Sciences. 86: 900-913.
- Kobayashi T, Nakanishi H, Takahashi M, Kawasaki S, Nishizawa N-K, Mori S. 2001. In vivo evidence that Ids3 from Hordeum vulgare encodes a dioxygenase that converts 2'-deoxymugineic acid to mugineic acid in transgenic rice. Planta. 212: 864-871.
- Kobayashi T, Nishizawa NK. 2012. Iron uptake, translocation, and regulation in higher plants. Annual Review of Plant Biology. 63: 131-152.
- Kobayashi T, Suzuki M, Inoue H, Itai RN, Takahashi M, Nakanishi H, Mori S, Nishizawa NK. 2005. Expression of iron-acquisition-related genes in iron-deficient rice is coordinately induced by partially conserved iron-deficiencyresponsive elements. Journal of Experimental Botany. 56: 1305-1316.
- Kobayashi T, Itai RN, Nishizawa NK. 2014. Iron deficiency responses in rice roots. Rice 7:27.
- Koike S, Inoue H, Mizuno D, Takahashi M, Nakanishi H, Mori S, Nishizawa NK. 2004. OsYSL2 is a rice metalnicotianamine transporter that is regulated by iron and expressed in the phloem. The Plant Journal. 39: 415-424.
- Lan P, Li WF, Wen TN, Schmidt W. 2012. Quantitative phosphoproteome profiling of iron-deficient Arabidopsis roots. Plant Physiology 159: 403–417.
- Li L, Cheng X, Ling H-Q. 2004. Isolation and characterization of Fe (III)-chelate reductase gene LeFRO1 in tomato. Plant Molecular Biology. 54: 125-136.
- Li W, Santi S, Tan C, W. S. 2007. Dissecting P-type H+-ATPase-mediated proton extrusion in Arabidopsis. *In* 18th International Conference on Arabidopsis Research. Beijing, China.
- Li S, Zhou X, Huang Y, Zhu L, Zhang S, Zhao Y, Guo J, Chen J, Chen R. 2013. Identification and characterization of the zinc-regulated transporters, iron-regulated transporter-like protein (ZIP) gene family in maize. BMC Plant Biol. 13:114.

- Li S, Zhou X, Li H, Liu Y, Zhu L, Guo J, Liu X, Fan Y, Chen J, Chen RR. 2015. Overexpression of ZmIRT1 and ZmZIP3 enhances iron and zinc accumulation in transgenic Arabidopsis. PloS One 10(8): e0136647.
- Li S, Zhou X, Chen J, Chen R. 2016. Is there a strategy I iron uptake mechanism in maize? Plant Signaling and Behavior http://dx.doi.org/10.1080/15592324.2016.1161877
- Lopez-Millan AF, Morales F, Andaluz S, Gogorcena Y, Abadia A, De Las Rivas J, Abadia J. 2000. Responses of sugar beet roots to iron deficiency. Changes in carbon assimilation and oxygen use. Plant Physiology. 124: 885–897.
- Ma JF, Taketa S, Chang YC, Iwashita T, Matsumoto H, Takeda K, Nomoto K. 1999. Genes controlling hydroxylations of phytosiderophores are located on different chromosomes in barley (*Hordeum vulgare* L.). Planta 207(4): pp.590-596.
- Marschner H. 1995. Mineral nutrition of higher plants. London, UK:AcademicPress.
- Marschner H, Marschner P. 2011. Marschner's mineral nutrition of higher plants, Vol 89. Elsevier.
- Marschner H, Romheld V. 1994. Strategies of plants for acquisition of iron. Plant and Soil. 165: 261-274.
- Mizuno D, Higuchi K, Sakamoto T, Nakanishi H, Mori S, Nishizawa NK. 2003. Three nicotianamine synthase genes isolated from maize are differentially regulated by iron nutritional status. Plant Physiology 132(4): 1989-1997.
- Mori S, Nishizawa N. 1987. Methionine as a dominant precursor of phytosiderophores in Graminaceae plants. Plant Cell Physiol. 28:1081–92.
- Morcuende R, Bari R, Gibon Y, Zheng W, Pant BD, BLÄSING O, Usadel B, Czechowski T, Udvardi MK, Stitt M, Scheible WR. 2007. Genome-wide reprogramming of metabolism and regulatory networks of Arabidopsis in response to phosphorus. Plant, Cell & Environment 30(1): 85-112.
- Mukherjee I, Campbell NH, Ash JS, Connolly EL. 2006. Expression profiling of the Arabidopsis ferric chelate reductase (FRO) gene family reveals differential regulation by iron and copper. Planta 223: 1178-1190 Plant, Cell & Environment. 30: 85–112.
- Murata Y, Ma JF, Yamaji N, Ueno D, Nomoto K, Iwashita T. 2006. A specific transporter for iron (III)–phytosiderophore in barley roots. The Plant Journal. 46: 563-572.
- Nagasaka S, Takahashi M, Nakanishi-Itai R, Bashir K, Nakanishi H, Mori S, Nishizawa NK. 2009. Time course analysis of gene expression over 24 hours in Fe-deficient barley roots. Plant Molecular Biology. 69: 621-631.
- Nakanishi H, Yamaguchi H, Sasakuma T, Nishizawa NK, Mori S. 2000. Two dioxygenase genes, Ids3 and Ids2, from Hordeum vulgare are involved in the biosynthesis of mugineic acid family phytosiderophores. Plant Molecular Biology. 44: 199-207.
- Nozoye T, Itai RN, Nagasaka S, Takahashi M, Nakanishi H, Mori S, Nishizawa NK. 2004. Diurnal changes in the expression of genes that participate in phytosiderophore synthesis in rice. Soil Science and Plant Nutrition 50(7): 1125-1131.
- Nozoye T, Nagasaka S, Kobayashi T, Takahashi M, Sato Y, Sato Y, Uozumi N, Nakanishi H, Nishizawa NK. 2011. Phytosiderophore efflux transporters are crucial for iron acquisition in graminaceous plants. Journal of Biological Chemistry 286(7): 5446-5454.
- Nozoye T, Nagasaka S, Kobayashi T, Sato Y, Uozumi N, Nakanishi H, Nishizawa NK. 2015. The phytosiderophore efflux transporter TOM2 is involved in metal transport in rice. Journal of Biological Chemistry 290(46): 27688-27699.
- Oki H, Kim S, Nakanishi H, Takahashi M, Yamaguchi H, Mori S, Nishizawa NK. 2004. Directed evolution of yeast ferric reductase to produce plants with tolerance to iron deficiency in alkaline soils. Soil Science and Plant Nutrition. 50: 1159-1165.

- Palmer CM, Guerinot ML. 2009. Facing the challenges of Cu, Fe and Zn homeostasis in plants. Nat Chem Biol. 5: 333-340.
- Pao SS, Paulsen IT, Saier MH. 1998. Major facilitator superfamily. Microbiology and Molecular Biology Reviews 62(1): 1-34.
- Puig S, Andres-Colas N, Garcia-Molina A, Penarrubia L. 2007. Copper and iron homeostasis in Arabidopsis: responses to metal deficiencies, interactions and biotechnological applications. Plant Cell and Environment. 30: 271-290.
- Ravanel S, Droux M, Douce R. 1995. Methionine Biosynthesis in Higher-Plants. 1. Purification and Characterization of Cystathionine γ-Synthase from Spinach Chloroplasts. Archives of Biochemistry And Biophysics. 316: 572-584.
- Rellan-Alvarez R, Giner-Martinez-Sierra J, Orduna J, Orera I, Rodriguez-Castrillon JA, Garcia-Alonso JI, Abadia J, Alvarez-Fernandez A. 2010. Identification of a tri-iron(III), tri-citrate complex in the xylem sap of iron-deficient tomato resupplied with iron: new insights into plant iron longdistance transport. Plant Cell Physiol. 51: 91-102.
- Rellán-Álvarez R, Andaluz,S, Rodríguez-Celma J, Wohlgemuth G, Zocchi G, Álvarez-Fernández A, Fiehn O, López-Millán AF, Abadía J. 2010. Changes in the proteomic and metabolic profiles of *Beta vulgaris* root tips in response to iron deficiency and resupply. BMC Plant Biology 10(1): 120.
- Robinson NJ, Procter CM, Connolly EL, Guerinot ML. 1999. A ferric-chelate reductase for iron uptake from soils. Nature. 397: 694-697.
- Rodríguez-Celma J. 2013. Mutually exclusive alterations in secondary metabolism are critical for the uptake of insoluble iron compounds by Arabidopsis and *Medicago truncatula*. Plant Physiology 162: 1473–1485.
- Rodriguez-Celma J, Lattanzio G, Grusak MA, Abadia A, Abadia J, Lopez-Millan AF. 2011a. Root responses of Medicago truncatula plants grown in two different iron deficiency conditions: changes in root protein profile and riboflavin biosynthesis. Journal of Proteome Research. 10: 2590–2601.
- Rodriguez-Celma J, Vazquez-Reina S, Orduna J, Abadia A, Abadia J, Alvarez-Fernandez A, Lopez-Millan AF. 2011b. Characterization of flavins in roots of Fe-deficient Strategy I plants, with a focus on Medicago truncatula. Plant and Cell Physiology. 52: 2173–2189.
- Rodriguez-Celma J, Lin WD, Fu GM, Abadia J, Lopez-Millan AF, Schmidt W. 2013. Mutually exclusive alterations in secondary metabolism are critical for the uptake of insoluble iron compounds by Arabidopsis and Medicago truncatula. Plant Physiology. 162: 1473–1485.
- Romheld V. 1987. Different strategies for iron acquisition in higher-plants. Physiologia Plantarum. 70: 231-234.
- Romheld V, Marschner H. 1983. Mechanism of iron uptake by peanut plants. I. FeIII reduction, chelate splitting, and release of phenolics. Plant Physiology. 71: 949–954.
- Santi S, Schmidt W. 2009. Dissecting iron deficiency-induced proton extrusion in Arabidopsis roots. New Phytol. 183: 1072-1084.
- Schaaf G, Ludewig U, Erenoglu BE, Mori S, Kitahara T, von Wirén N. 2004. ZmYS1 functions as a protoncoupled symporter for phytosiderophore-and nicotianaminechelated metals. Journal of Biological Chemistry 279(10): 9091-9096.
- Schagerlöf U, Wilson G, Hebert H, Al-Karadaghi S, Hägerhäll C. 2006. Transmembrane topology of FRO2, a ferric chelate reductase from Arabidopsis thaliana. Plant Molecular Biolog.y 62: 215-221.
- Schmid NB, Giehl RF, Döll S, Mock HP, Strehmel N, Scheel D, Kong X, Hider RC, von Wirén N. 2014. Feruloyl-CoA 6'hydroxylase1-dependent coumarins mediate iron acquisition from alkaline substrates in Arabidopsis. Plant Physiology 164(1): 160-172

- Schmidt W. 1999. Mechanisms and regulation of reductionbased iron uptake in plants. New Phytologist. 141: 1-26.
- Schmidt W, Buckhout TJ. 2011. A hitchhiker's guide to the Arabidopsis ferrome. Plant Physiol Biochem. 49: 462-470.
- Schmidt H, Günther C, Weber M, Spörlein C, Loscher S, Böttcher C, Schobert R, Clemens S. 2014. Metabolome analysis of *Arabidopsis thaliana* roots identifies a key metabolic pathway for iron acquisition. PLoS One 9(7): e102444.
- Schmiedeberg L, Krüger C, Stephan UW, Bäumlein H, Hell R. 2003. Synthesis and proof-of-function of a [14C]-labelled form of the plant iron chelator nicotianamine using recombinant nicotianamine synthase from barley. Physiologia Plantarum 118(3): 430-438.
- Scholz G, Becker R, Pich A, Stephan UW. 1992. Nicotianamine-a common constituent of strategies I and II of iron acquisition by plants: A review. Journal of Plant Nutrition 15(10): 1647-1665.
- Shojima S, Nishizawa NK, Fushiya S, Nozoe S, Irifune T, Mori S. 1990. Biosynthesis of phytosiderophores: in vitro biosynthesis of 2 -deoxymugineic acid from L-methionine and nicotianamine. Plant Physiol. 93:1497–503.
- Sisó-Terraza P, Rios JJ, Abadía J, Abadía A, Álvarez-Fernández A. 2016. Flavins secreted by roots of iron-deficient Beta vulgaris enable mining of ferric oxide via reductive mechanisms. New Phytologist 209(2): 733-745.
- Susin S, Abian J, Sanchez-Baeza F, Peleato ML, Abadia A, Gelpi E, Abadia J. 1993. Riboflavin 30- and 50-sulfate, two novel flavins accumulating in the roots of iron-deficient sugar-beet (*Beta vulgaris*). Journal of Biological Chemistry. 268: 20 958–20 965.
- Susin S, Abian J, Peleato ML, Sanchez-Baeza F, Abadii A, Gelpi E, Abadia J. 1994. Flavin excretion from roots of irondeficient sugar beet (*Beta vulgaris* L.). Planta. 193: 514– 519.
- Suzuki M, Nozoye T, Nagasaka S, Nakanishi H, Nishizawa NK, Mori S. 2016. The detection of endogenous 2'deoxymugineic acid in olives (Olea europaea L.) indicates the biosynthesis of mugineic acid family phytosiderophores in non-graminaceous plants. Soil Science and Plant Nutrition 62(5-6): 481-488.
- Takagi S. 1976. Naturally occurring iron-chelating compounds in oat-and rice-root washings: I. Activity Measurement and Preliminary Characterization. Soil Science And Plant Nutrition 22: 423-433.
- Takagi Si, Nomoto K, Takemoto T. 1984. Physiological aspect of mugineic acid, a possible phytosiderophore of graminaceous plants. Journal of Plant Nutrition. 7: 469-477.
- Takahashi M, Yamaguchi H, Nakanishi H, Shioiri T, Nishizawa N-K, Mori S. 1999. Cloning two genes for nicotianamine aminotransferase, a critical enzyme in iron acquisition (Strategy II) in graminaceous plants. Plant Physiology. 121: 947-956.
- Takahashi M, Terda Y, Nakai I, Nakanishi H, Yoshimura E, Mori S, Nishikawa NK. 2003. Role of nicotianamine in the itracellular delivery of metals and plant reproductive devolopment. Plant Cell. 15:1263–1280.
- Thomine S, Lanquar V. 2011. Iron Transport and Signaling in Plants. In Transporters and Pumps in Plant Signaling: 99-131.
- Thomine S, Vert G. 2013. Iron transport in plants: better be safe than sorry. Current Opinion in Plant Biology 16(3): 322-327
- Tsai HH, Schmidt W. 2017. One way. Or another? Iron uptake in plants. New Phytologist 214(2): 500-505.
- Ueno D, Rombola AD, Iwashita T, Nomoto K, Ma JF. 2007. Identification of two new phytosiderophores secreted by perennial grasses. New Phytol. 174:304–310.
- Varotto C, Maiwald D, Pesaresi P, Jahns P, Salamini F, Leister D. 2002. The metal ion transporter IRT1 is necessary for iron homeostasis and efficient photosynthesis in *Arabidopsis thaliana*. Plant Journal. 31: 589-599.

- Vasconcelos M, Eckert H, Arahana V, Graef G, Grusak MA, Clemente T. 2006. Molecular and phenotypic characterization of transgenic soybean expressing the Arabidopsis ferric chelate reductase gene, FRO2. Planta. 224: 1116-1128.
- Vert G, Barberon M, Zelazny E, Seguela M, Briat JF, Curie C. 2009. Arabidopsis IRT2 cooperates with the high-affinity iron uptake system to maintain iron homeostasis in root epidermal cells. Planta. 229: 1171-1179.
- Vert G, Briat JF, Curie C. 2001. Arabidopsis IRT2 gene encodes a root-periphery iron transporter. The Plant Journal. 26: 181-189.
- Vert G, Grotz N, Dedaldechamp F, Gaymard F, Guerinot ML, Briat JF, Curie C. 2002. IRT1, an Arabidopsis transporter essential for iron uptake from the soil and for plant growth. Plant Cell. 14: 1223-1233.
- Waters BM, Blevins DG, Eide DJ. 2002. Characterization of FRO1, a pea ferric-chelate reductase involved in root iron acquisition. Plant Physiology. 129: 85-94.
- Waters BM, Lucena C, Romera FJ, Jester GG, Wynn AN, Rojas CL, Alcantara E, Perez-Vicente R. 2007. Ethylene involvement in the regulation of the H+-ATPase CsHA1 gene and of the new isolated ferric reductase CsFRO1 and iron transporter CsIRT1 genes in cucumber plants. Plant Physiology and Biochemistry. 45: 293-301.
- Weber G, von Wrien N, Hayen H. 2008. Investigation of ascoebate-mediated iron release from ferric phytosiderophores in the presence of nicotianamine. Biometals. 21:503–513.
- Welch RM. 1995. Micronutrient Nutrition of Plants. Critical Reviews in Plant Sciences. 14: 49-82.

- Welkie GW. 2000. Taxonomic distribution of dicotyledonous species capable of root excretion of riboflavin under iron deficiency. Journal of Plant Nutrition. 23: 1819–1831.
- White JP. 2012. Ion Uptake Mechanisms of Individual Cells and Roots: Short-distance Transport. *In* Marschner's Mineral Nutrition of Higher Plants, Ed 3rd. Academic Press, London; Waltham, MA, pp 7-47.
- White PJ, Brown PH. 2010 Plant nutrition for sustainable development and global health. Annals of Botany. 105: 1073-1080.
- Wu H, Li L, Du J, Yuan Y, Cheng X, Ling H-Q. 2005. Molecular and biochemical characterization of the Fe (III) chelate reductase gene family in *Arabidopsis thaliana*. Plant and Cell Physiology. 46: 1505-1514.
- Yi Y, Guerinot ML. 1996. Genetic evidence that induction of root Fe(III) chelate reductase activity is necessary for iron uptake under iron deficiency. Plant Journal. 10: 835-844.
- Zamioudis C, Hanson J, Pieterse CM. 2014. β-Glucosidase BGLU42 is a MYB72-dependent key regulator of rhizobacteria-induced systemic resistance and modulates iron deficiency responses in Arabidopsis roots. New Phytologist 204(2): 368-379.
- Zheng L, Yamaji N, Yokosho K, Ma JF. 2012. YSL16 is a phloem-localized transporter of the copper-nicotianamine complex that is responsible for copper distribution in rice. The Plant Cell 24(9): 3767-3782.
- Ziegler J, Schmidt S, Chutia R, M€uller J, B€ottcher C, Strehmel N, Scheel D, Abel S. 2016. Non-targeted profiling of semi-polar metabolites in Arabidopsis root exudates uncovers a role for coumarin secretion and lignification during the local response to phosphate limitation. Journal of Experimental Botany. 67: 1421–1432.